

“Знайди когось”

2 клас

Державний стандарт початкової загальної середньої освіти 2017р.

Наскрізні вміння:

Ефективно спілкуюся

Мова тіла зазвичай показує, що я зацікавлено слухаю; коли слухаю і говорю, уважно дивлюся в обличчя співрозмовника, тримаю контакт очей.

Загально очікувані результати (ЗОР):

Мовно-літературна освітня галузь

*Відтворюю основний зміст усного повідомлення (хто?, що?, де?, коли?) відповідно до мети [2 МОВ 1.2]

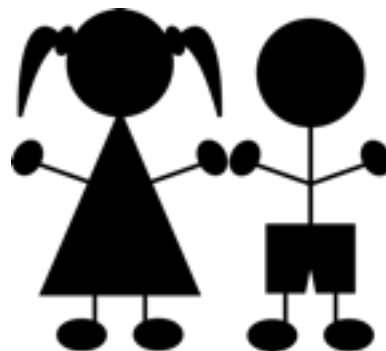
Математична освітня галузь

*Збираю прості статистичні дані, групую та порівнюю їх [2 МАО 1.1]

Громадянська та історична освітня галузь

*Виділяю в джерелі інформацію про відому мені особу / подію. Запитую про те, що мене зацікавило. Знаходжу відповіді на запитання [2 ГІО 3.2]

*Описую себе, свій характер, що мене вирізняє від інших [2 ГІО 6.1]

Інструкція-пам'ятка для вчителя

Цей метод дозволяє краще пізнати один одного, а також, вивчаючи певну тему, отримати ще одну нагоду поспілкуватися між собою на цю тему.

Перед початком діяльності кожен учасник отримує на аркуші паперу таблицю із запитаннями, яку повинен заповнити.

Заповнення таблиці проходить у процесі хаотичного спілкування учасників між собою. Діти задають один одному питання, які містяться в таблиці, і, у випадку, якщо відповідь буде стверджувальною, записують ім'я свого партнера у таблицю під даним питанням.

Завданням учасників є заповнити усю таблицю без виключення. Таким чином, під якимось питанням може бути кілька імен, а під іншим тільки одне.

Вправа "Знайди когось" є дуже близькою до інтерв'ю і дає можливість дітям повправлятися у застосуванні правил ввічливості:

- *використовувати ввічливі слова при задаванні питання,
- *подякувати, отримавши відповідь.

*Ліда Хоршунова
Оксана Ганик*

Знайди когось:

 <p>хто має молодшу сестричку</p>	 <p>хто має молодшого братчика</p>	<p>7</p> <p>кому виповнилося вже 7 років</p>
 <p>з ким живе бабуся</p>	 <p>хто має старшу сестру</p>	 <p>хто має старшого брата</p>
 <p>з ким живе дідусь</p>	 <p>хто має двоюрідного брата</p>	 <p>хто має двоюрідну сестру</p>

Знайди когось:

у кого сім'я невеличка	хто знає, як звали прабабабусю та прадідуся	у кого є брат
у кого сестра	у кого є брати і сестри	у кого є дві бабусі і два дідусі
у кого велика родина	чиї батьки, дідусі або бабусі не народилися в Україні	хто молиться за батьків

Знайди когось:

<p>ХТО ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ КНИЖКИ</p> 	<p>ХТО ЛЮБИТЬ МАЛЮВАТИ</p> 	<p>ХТО ЛЮБИТЬ БУДУВАТИ ЩОСЬ З КОНСТРУКТОРА</p>
<p>ХТО ЛЮБИТЬ ДОГЛЯДАТИ КВІТИ</p> 	<p>ХТО ЛЮБИТЬ ВИТИНАТИ ЩОСЬ З ПАПЕРУ</p> 	<p>ХТО ЩОСЬ КОЛЕКЦІОНУЄ (ЗБИРАЄ)</p>
<p>ХТО ЛЮБИТЬ МАЙСТРУВАТИ З РІЗНИХ МАТЕРІАЛІВ</p> 	<p>ХТО ЛЮБИТЬ ЗАЙМАТИСЯ СПОРТОМ</p> 	<p>ХТО ЛЮБИТЬ СТАВИТИ ДОСЛІДИ ЧИ ЕКСПЕРИМЕНТИ</p>

Знайди когось:

<p>хто хоче стати всесвітньо відомим поетом</p>	<p>хто хоче мати прізвище Шевченко</p>	<p>у кого в родині дуже люблять малювати</p>
<p>хто знає хто такий кобзар</p> 	<p>хто хотів би мати сестру Катерину</p>	<p>хто хоче складати вірші про Україну</p>
<p>хто б хотів слухати розповіді про козацькі часи</p>	<p>кому батьки читали вірші Шевченка</p> 	<p>у кого в родині музика наповнює дім</p>

Знайди когось:

хто хоче вивчити новий вірш Тараса Шевченка	хто названий Тарасом на честь Т.Шевченка	хто знає напам'ять вірші Т.Шевченка
хто, як і Тарас Шевченко народився 9 березня	хто був учасником шкільного конкурсу читців поезії Шевченка	хто на день народження Шевченка прийшов у вишиванці
хто був у музеї Т.Шевченка	хто бачив пам'ятник Шевченку	у кого вдома є "Кобзар" Т.Шевченка
		

“Чорний шлях” (уривок)

Оксана Іваненко

Скільки тих шляхів на світі і куди вони всі ведуть! Увечері сяде дід на призьбі, малий Тарас коло нього, показує дід на темне небо, на чисті зорі і каже:

– Ото Чумацький шлях!

– Дивно, що й на небі шляхи, тільки хто ж ходив ними, невже чумаки?

– Ото їдуть, їдуть мажами, навколо самий степ та тиша і ковила не шелесне. Глянуть на зорі — ото їм і дорога,— показує дід.

– А вони ж, чумаки, коло нас Чорним шляхом їдуть?— питає малий Тарас.

– Еге ж, Чорним, — покивує головою дід, і довгі сиві вуса аж до грудей звисають.

...

– А чого він Чорний, тому що чумаки чорні? — І дивно Тарасові. Ідуть, їдуть чумаки, чорні, засмагли, своїм Чорним шляхом, степами, селами, такими, як їхня Кирилівка, а потім шлях цей аж на небо веде, і на небі його вже Чумацьким звать, бо там зорі світять, і від них, звичайно, дуже видно і ясно, як удень.

Та дід сміється і хитає головою: — А того він Чорний, що страшний.

Тільки хотів Тарас розпитати, чому ж він страшний, як покликала Катруся, що спати вже час. Ех, шкода, що дід не доказав.

Удень нікого розпитатися. Матінку і тата, тільки на світ займається, вже на панщину женуть. Удома хазяйнує старша сестра Катруся, а їх же, дітей, п'ятеро, за всіма доглянь, усіх нагодуй, а самій ще тільки чотирнадцять років.

...

Катруся, дарма що невеличка, бігає, пораяється, турбується про всіх, ще час знайде квіти коло хати полити та прополоти. Хоч і стара хата і покрівля вже почорніла, та як зацвітуть Катрусині чорнобривчики та маки — веселіше стане на серці, і Катрусі вже й не шкода, що не бігала вона з дівчатами гуляти, а все коло роботи, все ніколи їй.

Ніколи Катрусі. Тарас народився — його няньчила, потім Яринку, потім Марійку, Йосипа...

Ніколи. Коли її розпитувати?

Та воно, правда, і в Тараса справ чимало. — У ставку викупатися треба? — Треба! — З хлопцями в поросі вивалитися треба? — Треба! А потім знову викупатися, їсти схочеться, та однаково нічого додому бігти — нема нічого. Може, якусь шкоринку Катруся суне або він щось сам знайде в садку. Потім до кузні забігти, як коваль працює — подивитися. Гупає він молотищем, іскри летять, а сам сміється. Кажуть, у них такий коваль, що й у Вільшаній нема.

Еге ж, у Тараса також справ багато, незчуєшся, як і літній довгий день мине.

Оце вже він утік від свого товариства, заховався в густих кущах калини і замріявся. Він любить отак — заховатися десь у бур'яні чи в калині, задивитися на небо і мріяти, мріяти... Зараз воно синє-синє—небо над головою, і здається йому, що це великий високий дах, а там, удалині, десь, на обрії, дах цей спускається до землі.

«Там його стовпи залізні підпирають! — думає Тарас.— За горою, напевне, як іти і йти цим шляхом, так можна й до стовпів добрести і побачити, що за тими стовпами. А як на могилу, що за селом, злізти, то, може, й видно їх...»

Микита, старший брат, мабуть, уже бачив ті стовпи, бо як батько чумакував, то брав його з собою до Одеси. Але ні, краще не питати Микиту, краще самому піти на могилу й подивитися.

Тарас вилазить із своєї схованки, підтягає міцніше очкурець на штанцях, як годиться всякому мандрівникові, і біжить до могили. Це треба долиною, потім левадою, потім ще трохи долиною, а там і могила; він до вечора ще встигне.

Могила висока-висока. Казав дід — там поховані славні козаки. Уночі страшно дивитися на неї. Мабуть, виходять ті козаки з могили, гомонять між собою. І цікаво і страшно! А зараз не страшно — адже ще день, і сонечко тільки хилиться до гори. Пробіг він леваду, пішов повільніше.

Чому, як лежав він, здавалося зовсім близько, а тепер — іде, іде, а ще й до могили не дійшов. От, нарешті, могила. Зліз він на могилу, бачить — унизу з одного боку село, усе в садах. З-за гіллястих старих верб та струнких тополь видно дерев'яну темну церкву з трьома банями й залізними хрестами.

І з другого боку село і така ж церква з трьома банями й залізними хрестами. От тобі й на! Це ж його село!

Зупинився Тарас: пізно вже. Ач, і сонце майже все за гору сховалося.

«Ні, — думає він, — піду вже я завтра. Як Катруся пожене корів до череди, я й піду до стовпів. Сьогодні я одурю Микиту... Скажу, бачив ті залізні стовпи, що небо підпирають, а зараз піду додому, он і церкву нашу видно!»

Знайди когось:

<p>кому, цікаві історії розповідає дідусь</p> 	<p>кому батьки показували на небі Чумацький шлях</p>	<p>у кого мама і тато зранку до вечора на роботі</p>
<p>хто хотів би, щоб в його сім'ї було п'ятеро дітей</p>	<p>кого в дитинстві няньчила старша сестра</p>	<p>хто, якби жив в часи Шевченка, то був би чумаком</p>
<p>хто любить заховатися десь і мріяти, мріяти...</p>	<p>хто хоче побачити високі козацькі могили</p>	<p>хто любить мандрувати</p>